

Distanční výuka

TÝDEN 29. 3. – 9. 4. 2021

Téma: „Jaro se probouzí – příprava na Velikonoce, Velikonoce“

Velikonoce

Velikonoce jsou tradiční oslavou jara. Jsou nejvýznamnější svátky křesťanské církve. Velikonoce se slaví vždy po jarní rovnodennosti, první neděli po jarní úplněk. Poslední týden před Velikonocemi se nazývá Pašijový týden.

Květná neděle – na květnou neděli se zdobily kostely květinami a světily se tzv. kočičky, které potom přinášejí štěstí. Námět na úkol: natrhej tedy větvičky vrby nebo břízy a dej je do vázy. Zkus přemýšlet, proč se jim říká kočičky (Pověst o kočičkách ti napoví 😊)

Modré pondělí - V tento týden slavíme **Modré pondělí**, v tento den se zdobily kostely do modrých barev. Oblékni se do modrého oblečení a porozhlédni se, co všechno je modré a večer to zkus vyjmenovat rodičům.

Žluté úterý – v tyto dny se ve všech chalupách gruntovalo. Společně s maminkou nebo tatínkem vymet' všechny pavučiny 😊 a prach ze všech koutů. Můžeš si udělat pořádek také ve svých hračkách.

Škaredou středu – tento den se nikdo nesměl na nikoho mračit, aby se nemračil po celý rok. Zkus být celý den veselý.

Zelený čtvrtek – abychom byli po celý rok zdraví, měli bychom v tento den sníst něco zeleného. Zkus společně s maminkou nebo tatínkem uvařit nějakou zelenou dobrotu. Co všechno je zelené? Na Zelený čtvrtek zmlknou v křesťanských kostelech všechny zvony – říká se, že odletěly do Říma. Až do Bílé soboty je zvonění nahrazováno hlukem klapáček, řehtaček, valch, s nimiž chodí chlapi po vsi ráno, v poledne a večer a naposledy na Velký pátek ve 3 hodiny odpoledne. Věřilo se, že tímto zvukem se vyžene z domů všechno zlé, včetně hmyzu a myší.

VELKÝ PÁTEK – tento den se nekonaly mše, je to den smutku a přísného půstu. Lidé věřili, že se tuto noc otevíraly skály a lidé v nich hledali poklady. Zkus si zahrát s rodinou hru s názvem „Přihořívá – hoří“ Určete si nějaký poklad (sladkost, kamínek, hračka apod.), který jeden z vás

tajně schová a ostatní ho hledají, když se přibližují k pokladu, říkej – Přihořívá, když se oddalují, říkej – Zima, když poklad naleznou, říkej – Hoří.

Bílou sobotu bývalo zvykem svítit oheň před kostelem. Od tohoto ohně se zapálila velká Velikonoční svíce (Paškál) a pomocí ní se přenesl oheň do kostela. Na Bílou sobotu se zvony vrací z Říma a opět se rozezní. Připravoval se prostřený stůl, začínalo se s pletením pomlázky. Zkus vyzdobit a prostřít s maminkou stůl nebo uplést s tatínkem pomlázku. Vyzkoušej s maminkou upéct velikonoční nádivku <https://www.vareni.cz/recepty/detska-nadivka/>

Velikonoční neděle (Hod Boží velikonoční) vrcholí velikonoční svátky, končí půst. V kostele se provádělo svěcení pokrmů (mazance, vajíčka, chléb a beránci). A kdo v ten den ochutnal posvěceného beránka, našel podle pověry ztracenou cestu v lesích. Zkus s maminkou upéct také nějakou velikonoční dobrotu ☺ třeba beránka, kterého doporučuje naše paní kuchařka Andrejka ☺ <https://www.vareni.cz/recepty/rychly-hrnickovy-beranek-se-slehackou/>

Na **Velikonoční pondělí** se dodržuje tradice velikonoční pomlázky. Je to zvyk, kdy chlapi obcházejí domy s pomlázkou spletenou z vrbového proutí a zdobenou stuhami. Pomlázka je symbol předávání síly, zdraví a svěžesti. Šlehány jsou dívky a ženy, aby byly zdravé, veselé a pilné. Odměnou za pomlázku jsou malovaná vajíčka. Chlapi, pořádně vyšlehejte všechny ženy v domácnosti. Dívky, obdarujte chlapce barvenými vajíčky.

Velikonoční pranostiky: zkuste si s rodiči vysvětlit termíny: lidová prupovídka obsahující předpověď počasí nebo nějakou životní zkušenost, moudra o počasí...

„Je-li Zelený čtvrtek bílý, pak je léto teplé.“

„Velký pátek deštivý – dělá rok žízňivý.“

„Když na Velký pátek hřmí, na poli se urodí.“

„Na Velikonoce jasno – bude laciné máslo.“

Symboly Velikonoc

BERÁNEK MÁ SYMBOLY DVA

Tak tahle dobrotka je už z dob pohanských. Velikonoční beránek má totiž historii, která sahá až do období starého Egypta a je spojená s vysvobozením izraelského lidu, kterému, jak píše Bible, Bůh nařídil, aby každá rodina upekla beránka. Tedy znamená, že až přijde zkáza na egyptský lid, těmto domům se vyhne. Nicméně s příchodem křesťanství byl beránek pojat i jako symbol oběti. Beránek boží, tedy Ježíš, co se za nás obětoval.

BEZ VAJÍČEK NEJSOU VELIKONOCE

Nejnámějším symbolem Velikonoc je vejce. A jsme u toho. Velikonoční pondělí pro nás ženy znamená mít naklizeno, protože přijdou koledníci, a také mít nabarvená vajíčka a připravené stužky, kterými chlapce obdarujeme.

POMLÁZKA

Vyšlehání má také svou tradici, která praví, že takto vyšlehaná dívka zůstane po celý rok zdravá a plodná. Pomlázka se má správně plést z čerstvých vrbových proutků, jenom tak budou dívky plné síly a mladosti. Už jen slovo pomlázka evokuje mladost, a pochází ze slova omladit. Ze stejného důvodu vzniklo také polévání vodou, která měla člověku dodat síly a očistit ho. Dříve se polévaly dívky, a to hlavně ty, co ráno nestihly včas vstát z postele.

KOČIČKY

Na jaře se s nimi vždy roztrhne pytel a k Velikonocům neodmyslitelně patří a představují palmové ratolesti, kterými se vítal Kristus přicházející do Jeruzaléma. Křesťané je posvěcené spalují a v popeleční středu si jejich popelem dělají symbolické křížky na čele.

ŘEHTAČKA MÍSTO ZVONŮ

Různé řehtačky a klapačky, které dělají docela nesnesitelný rámus, mají nahradit kostelní zvony. Podle tradice totiž zvony na Zelený čtvrtek odlétaly do Říma a na bohoslužbu se svolávalo pomocí řehtaček.

MAZANEC A JIDÁŠE

Mazanec symbolizuje slunce. Těsto by se správně mělo zadělávat na Bílou neděli a mělo by být stejné jako těsto na vánočku. V dřívějších dobách mazanec nebyl sladký, připravoval se ze strouhaného sýra a většího množství vajec, aby byl hodně žlutý. Nesladké mazance se jmenovaly různě – baba, babyka, šoldr, plecovník nebo svěceník. V sladké podobě si mazanec zachoval původní kulatý tvar, uprostřed označený křížkem.

Jidáše by měly mít tvar válečku, protože symbolizují provaz. Klasické těsto na Jidáše se ale připravuje z bílé mouky a medu. Praktičtější vysvětlení pečení Jidášů je, že dobré hospodyně chtěly spotřebovat zbytky těsta.

VYSÉVÁNÍ OBIÍ

Vysévání obilí symbolizuje začátek jara a tím i zemědělských prací. V současnosti se vysévá už před Velikonocemi spíš tráva nebo případně nějaké obilí do nízké misky s hlínou. Vzklíčené obilí – ideálně krátce před velikonočními svátky – se pak zdobí kraslicemi

BÁSNIČKY:

Zkus si zapamatovat, naučit se nějakou koledu nebo říkanku

Proutky z vrby

Koleda, koleda proutek z vrby,
mlsný jazýček mě svrbí.
Koleda, koleda holoubek
dejte něco na zoubek

Hody, hody doprovody

Hody, hody, doprovody,
dejte vejce malovaný.
Nedáte-li, malovaný,
dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný.

Chlubilo se vejce

Chlubilo se vejce jedno,
že prý všechnu moudrost snědlo.
Chlubilo se ještě chvíli,
pak ho v hrnci uvařili.
Natřeli ho na červeno,
budiž jaro oslaveno.
Koledníkům ho pak dali,
radostí si zavýskali.

Malý zajíček

V nůši malý zajíček, nesl kopy vajíček.
Potkala ho včela, jedno po něm chtěla.
Dávala mu za to, pampeliščí zlato.
Přidávala hned, jabloňový med.
Zajíci se zdálo, že je to moc málo.
Vajíčka si vzal a šel zase dál.

Zajíčka si můžeš
vybarvit ☺

Pohádka

Pohádka o zeleném vajíčku

Eduard Petiška

„Kohoutku, chtěla bych vysedět zelené vajíčko,“ řekla slepička kohoutkovi.

„Kdopak to kdy slyšel, že by slepička snášela zelená vajíčka,“ polekal se kohoutek.

„Jdi a přines mi je. Dřív mi nechod' na oči,“ řekla umíněná slepička.

Šel kohoutek hledat zelené vajíčko.

Přišel k paní **krůtě**.

„Paní krůto, máte zelené vajíčko?“

„Ale kohoutku, kde bych vzala zelené vajíčko. Jdi k tetě huse, třeba nějaké má.“

Šel kohoutek k tetě **huse**.

„Teto huso, nemáte zelené vajíčko?“

„I ty jeden kohoutku, snad se mi neposmíváš! Copak snáším zelená vajíčka?“

„Neposmívám se, ale slepička mě poslala, abych jí přinesl zelené vajíčko.“

„Jdi a zeptej se špačků, třeba tam najdeš zelené vajíčko.“

Šel kohoutek ke **špačkům**.

„Prosím vás, špačkové, slepička mě poslala pro zelené vajíčko, nemáte nějaké?“

„Kdepak bychom je vzali,“ řekli špačkové, „ale zeptej se drozda, snad ví o zeleném vajíčku.“

Šel kohoutek k **drozdovi**.

„Prosím pěkně, drozde, slepička mě poslala pro zelené vajíčko, nemáš nějaké? Už jsem byl u paní krůty, u tety husy i u špačků, a nikde nemají zelené vajíčko. Nemáš-li je, aspoň mi porad'.“

Drozd odpověděl: „Zelené vajíčko nemám, ale snad je bude mít skřivánek. Toho se zeptej.“

Šel kohoutek ke **skřivánkovi**.

„Skřivánku, prosím pěkně, nemáš zelené vajíčko? Slepička mě poslala, abych jí nějaké přinesl.

Už jsem byl u paní krůty, u tety husy, u špačků i u drozda, ale nikde jsem zelené vajíčko nedostal.“

Skřivánek se zamyslí a povídá:

„Taková vejce by mohla mít jen babička sova. Nenajdeš-li zelené vajíčko u ní, nikde ho nenajdeš.“

Šel kohoutek k babičce **sově**.

„Babičko sovo, prosím pěkně, nemáš zelené vajíčko? Slepička mě posílá, abych jí nějaké přinesl.

Už jsem byl u paní krůty, u tety husy, u špačků i u drozdů, u skřivánka, a nikde jsem zelené vajíčko nedostal.

Babička sova ospale zamrká a povídá:

„Taková vejce neznám. Vrať se domů a řekni slepičce, ať jen snáší bílá vajíčka.“

Kohoutek jde smutně domů.

Před vraty se zastaví. Alenka maluje velikonoční kraslice a dává barevná vajíčka na okno.

Jedno vajíčko je krásně zelené.

Frrr – vyletí kohoutek na okno a už pospíchá se zeleným vajíčkem ke slepičce.

„To je krása, kohoutku,“ raduje se slepička ze zeleného vajíčka a posadí se na něj.

Vajíčko pod ní křupne a zbydou jen zelené střepy. Je vyfouknuté, nic v něm není.

„Bílá vajíčka jsou přeci jenom lepší,“ povídá slepička, „aspoň víme, že se z nich vylíhne kuřátko.“

A kohoutek je rád, že nemusí shánět nové zelené vajíčko

Rozhovor k pohádce:

Co měl kohoutek slepičce donést?

Kterých ptáků se kohoutek na zelené vejce ptal?

Kde nakonec zelené vejce získal?

Byla slepička se zeleným vajíčkem spokojená?

Co vysedí slepička z vajíček?

Znáš ještě nějaké zvíře, které snáší vejce? (vyhledej si ho společně s rodiči na PC nebo v encyklopedii)

Pohádka k odpočinku

Jak šlo vejce na vandr

František Hrubín

Jedenkrát, už je to moc roků, asi tolik, co máš na ruce prstů a na hlavě vlásků, usmyslilo si jedno vejce, že půjde na vandr.

„Co tady budu pořád sedět ve tmě,“ řeklo si a hup z kukaně na dvorek. Proklouzlo mezi tyčkami v plotě a rovnou na pěšinu, která vedla do světa. Vesele se po ní kulilo, kolébalo se ze strany na stranu.

Najednou se po louce vedle cesty s velikým kejháním přihnala husa.

„Kam jdeš, vajíčko?“

„Nechce se mi sedět v kukani,“ řeklo vajíčko. „A kam se ženeš ty?“

„Hospodyně si usmyslila, že mě strčí do krmníku! Ale to by mě musela nejdřív chytit!“ zakejhala husa. „Já s tebou půjdu do světa, vajíčko!“

„Tak pojď!“

A šly. Ráz a dva, ráz a dva, napřed vajíčko, potom husa.

„Haf, haf, kam tou cestou, kamarádi?“ zaštěkal na ně ze dvora pes Alík.

„Doma se nám nelíbí,“ povědělo vejce.

„Jdeme do světa hledat štěstí,“ zaštěbetala husa.

„To já půjdu s vámi,“ rozhodl se pes. „Vám se doma nelíbí a mě se má líbit, když mě co chvíli bijí?“

Přeskočil zídku – byli tři.

Ráz-dva, ráz-dva, ráz-dva, vykračovali si do světa.

„Mňau, mňau, vezměte mě s sebou, přátelé,“ zamňoukalo našim vandrovníčkům někde nad hlavou. Všichni se podívali vzhůru. V koruně hrušně uviděli kocoura, svítil na ně očima.

„Jen pojď, bude nám veseleji,“ řekli mu.

Kocour seskočil ze stromu a byli čtyři. Ráz-dva, ráz-dva, levá-pravá, levá-pravá.

„Méé, me-e-é, poutníci, kam jdete?“ zamečela koza, která se pásla na stráni.

„Do světa hledat štěstí,“ povědělo vajíčko za všechna zvířátka. „Pojď s námi!“

„Půjdu ráda, je mi tu samotné smutno,“ zamečela rohatá koza.

A cupy-dupy, už si to řapala za kocourem. A bylo jich pět. Levá pravá, ráz a dva, ráz-dva, ráz a dva...

V tom se z roští vykutálelo na pěšinu bodlinaté klubičko. Co je to? Vandrovníci sklonili hlavy a

zkoumali tu zvláštní hračku zblízka.

„Já jsem ježek,“ zapištělo to. „Prosím, vezměte mě taky s sebou!“

„Proč bychom tě s sebou nevzali? Jen pojď s námi!“ řekla zvířátka.

A bylo jich šest.

Levá-pravá, levá-pravá, rázovali pěkně jeden za druhým, až přišli k potoku. Bydlel tam pod kamenem rak a ten se taky přidal k ostatním. A tak jich bylo dohromady sedm.

První se kutálelo vajíčko, za vajíčkem se kolébala husa, za husou poskakoval Alík, za Alíkem vykračoval kocour, za kocourem ťapala koza, za kozou se šinul ježek a poslední klopýtal rak.

Celý den vesele maširovali cesta necesta, až se octli v černém lese. To už byl večer a mezi větvemi vysokánských stromů vyskakovaly hvězdy. Co teď?

Tma jako v pytli a všude plno divných zvuků. Tam se ozvalo liščí zaštěkání a tam zase zahoukání sovy. Někde něco prasklo, zapískalo, zašeptalo, jakoby se had prosmýkl kapradím. Tady našim zvířátkům do smíchu nebylo. Tiskla se k sobě, srdíčka jim tloukla až v krku, šinula se jen krůček za krůčkem, stále pomaleji, až se nakonec všichni bezradně zastavili.

„Kams nás to zavedlo, vajíčko? Co si počneme? Co když přijde vlk?“ ptala se ustrašená zvířátka. Ale vejce neztratilo hlavu.

„Kocoure, ty umíš šplhat po stromech - vylez tady na tu borovici a rozhlédni se, kde uvidíš nějaké světlo,“ poroučelo. „Na tu stranu se dáme.“

Kocour vylezl až na vršíček borovice. Rozhlížel se, rozhlížel – a najednou radostně zamňoukal:

„Mňau! Jsme zachráněni! Vidím světýlko!“

Tím směrem, co viděl světýlko, hodil borovou šišku. Slezl ze stromu a průvod zvířátek vykročil za šiškou. Ale byla taková tma, že by se vandrovníci daleko nedostali, kdyby je nevedlo vajíčko. Byla to chytrá hlava, jen co je pravda!

„Kozičko, ty jsi z nás nejvyšší, posad' si kocoura mezi rohy, ať nám posvítí na cestu!“

Koza vzala kocoura mezi rohy, kocour svítil očima jak lucernami, a hned to šlo líp. Netrvalo dlouho a před zvířátky se otevřela mýtina. Uprostřed mýtiny stála pěkná chaloupka a vesele svítila všemi okénky. Zvířátka jimi nahlédla. Spatřila dvanáct loupežníků sedět kolem dubového stolu. Mastili karty, až stůl praštěl, a nadávali jedna hrůza. Každý loupežník měl u ruky korbel piva a hromádku zlat'áků, která se zvětšovala nebo zmenšovala podle toho, jak který vyhrával nebo prohrával. Zvířátka se na sebe podívala. Co teď?

„Třeba ti loupežníci nejsou hrozní, jak vypadají, a nechají nás tu do rána přespat, aby nás vlk nesežral,“ povídá vajíčko. A opatrně, aby se nerozkřápl, zaťukalo na dveře.

Ale kdepak loupežníci! Byli zabráni do své hlučné hry, že nic neslyšeli. Po vajíčku zaklepala husa, po huse pes, pak rohatá koza a kocour, pak ježek a nakonec rak. Ale zase marně. Dveře byly zastrčené na petlici!

„Mám nápad,“ řeklo vajíčko. „Huso, vyleť na střechu, vlez do chaloupky komínem a pak nám odstrč petlici!“

Střecha chaloupky byla nízká, a tak se husa snadno doplácala ke komínu a tam šup do černé díry, projela jí jako kominická štětka. Zvířátka zatím nakukovala do oken, co se bude dít. Nečekala dlouho. Ve světnici se rozletěla dvířka od kamen a vyvalil se z nich, rovnou mezi loupežníky, velikánský oblak sazí. Ti najednou vypadali! A jako když do nich střílí, vyletěli ze stoliček, i stůl při tom převrátili, takže se všechno, co na něm bylo, korbele i peníze, rozsypalo po podlaze. Každý z těch umouněných chlapíků si najednou myslel, že se octl mezi čerty. A to ještě nestačilo. Za oblakem sazí se z kamen vyhnulo cosi křídlatého a strašně černého s velkým kejháním doprostřed světnice.

Nepřeju vám vidět, jak to vypadá, když takoví vousatí rabijáci, rošťáci a karbaníci zničehonic ztratí hlavu. Zakopávali o sebe, váleli se jeden přes druhého, tloukli se, ječeli, až se domeček

otřásal v základech. Konečně se huse podařilo odstrčit petlici a všichni se horempádem vyhrnuli ven. Kdyby se zvířátka dala, snad by je ti docela splašení loupežníci nadobro ušlapali.

Jenže zvířátka si věděla rady: koza nabírala jednoho darebu za druhým na rohy a házela je za sebe. Tam stál ježek, a tak se každému zdálo, že je čert nejdřív napíchl na vidle a potom hodil do hřebíků. Kocour se statečně oháněl drápkami, jak sekal, tak sekal, z chlapíků lítaly cucky. Ani psík se nenechal zahanbit, leckterá loupežnická nohavice mu zůstala v zubech. A nakonec tam byl ještě rak a ten pracoval klepety jako nůžkami. Chudák, kdo se mu dostal na dosah!

A vajíčko? To nemá ani zuby, ani drápkami, tak jen sedělo na větvi a povzbuzovalo kamarády pokřikem.

„To se snad samo peklo otevřelo,“ mysleli si loupežníci. A jak se kterému podařilo vyklouznout ze spárů bojovných zvířátek, vzal nohy na ramena a jen se za ním zaprášilo.

Loupežníci se rozběhli po lese a bůhví kde se až zastavili. Jisté je, že od těch dob o nich už nikdo neslyšel. Snad se v tom hlubokém lese poztráceli a dodnes tam někde bloudí každý sám, dodnes si tam někde foukají na modřiny. Ale spíš se zdá, že se dali na dobrou cestu a stali se z nich dřevorubci.

A jak bylo s našimi vandrovníčky? Dobře s nimi bylo. Nastěhovali se do opuštěné chalupy a hospodařili tam spolu. Vajíčko se kulilo kolem plotny, husa se starala o vodu, pes hlídal a chodil pro dříví, kocourek dbal o pořádek, koza obstarávala mléko, ježek se vrtal v zahrádce, pěstoval jabloně, rak stříhal, šil, zašival. Bylo jim tam spolu veselo, a že jeden druhému pomáhali, měli všechno, co taková chasa potřebuje.

A na dveřích tam měli viset zvonec a naší pohádky je konec.

PÍSNÍČKA:

Vajíčko <https://www.youtube.com/watch?v=yJ5iI0yBX7w>

- poslechnout

TANEČEK: Ptačí tanec https://www.youtube.com/watch?v=DY_Grxeo5Eo

- zatancuj si s rodiči ptačí tanec

NAMALUJ OBRÁZEK PODLE DIKTÁTU (orientace v prostoru):

namaluj velké vajíčko

pod vajíčko talířek

doprostřed vajíčka kytičku

pod kytičku srdíčko

nad kytičku sluníčko

vedle kytičky vpravo kolečko

vedle kytičky vlevo mráček

obrázek vybarvit

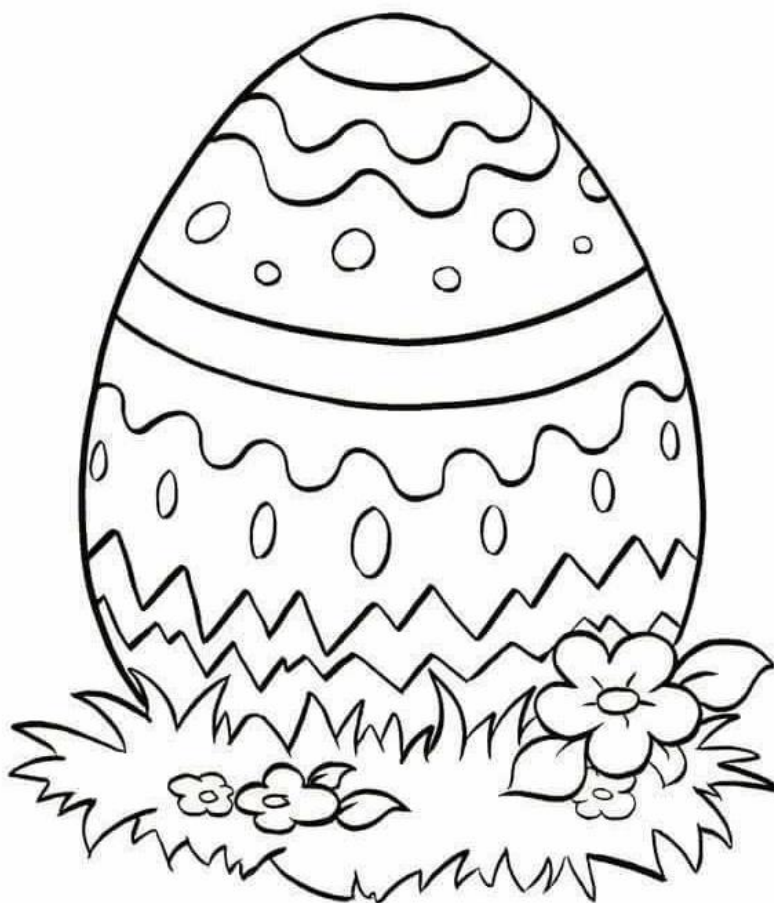
TVOŘENÍ

- zápich do květináče
- zdobení kraslic (vejce potřít lepidlem a obalit např. kokos, korálky, piliny..)
- kuřátko: práce s papírem: pomůcky: čtvrtka, lepidlo, žlutý papír,

OMALOVÁNKA

jen tak pro radost ☺

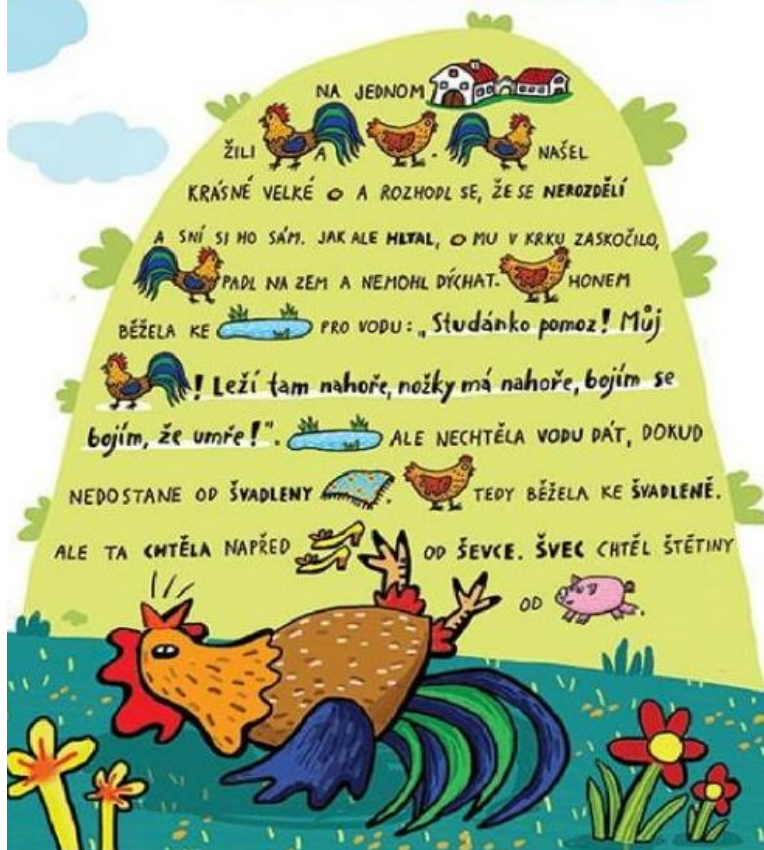

POHÁDKA:

Četba pohádky dle obrázku níže

- zkusit převyprávět pohádku svými slovy

O KŮHOUTKOVĚ A ŠLEPIČCE

Doporučujeme krásnou pohádku o velikonočních tradicích:

Chaloupka na vršku – Jak se pomlázky ztratily

<https://www.youtube.com/watch?v=nW7iVelFuYc>

Hádanky

Nebýt mého kokrhání,
nebyla by rána ani.
Vstávejte už lenoši,
dlouho spát se nesluší!
/kohout/

Je soudeček bez obrouček,
je v něm dvojí víno
a přece se nesmíchá. /vajičko/

Chodí panna po městě,
má sukýnek na dvě stě.
Když vítr foukne,
všechny je rozfoukne.
/slepice/

Kulatý dům bez dveří,
bílý jako pápří.
Klepneš na něj maličko,
hned vyběhne sluníčko.
/vajičko/

Malý zobáček,
žlutá peříčka,
právě se vylíhlo
z bílého vajíčka.
/kuře/

Kvokám, kvokám na dvoře,
vajíčka jsou v komoře.
/slepice/

Na lenochy stačím sám,
rád je k práci budívám.
Kykyryký kykyryký,
probud'te ty nezbedníky!
/kohout/

Pokusy s vajíčky

<https://www.youtube.com/watch?v=eakciipfVqc>

https://www.youtube.com/watch?v=WkX9N_Ms_YE

<https://www.youtube.com/watch?v=QyrYiUcs0OE>

Cvičení pro děti – jóga

<https://www.youtube.com/watch?v=9K7xII7dXqY>

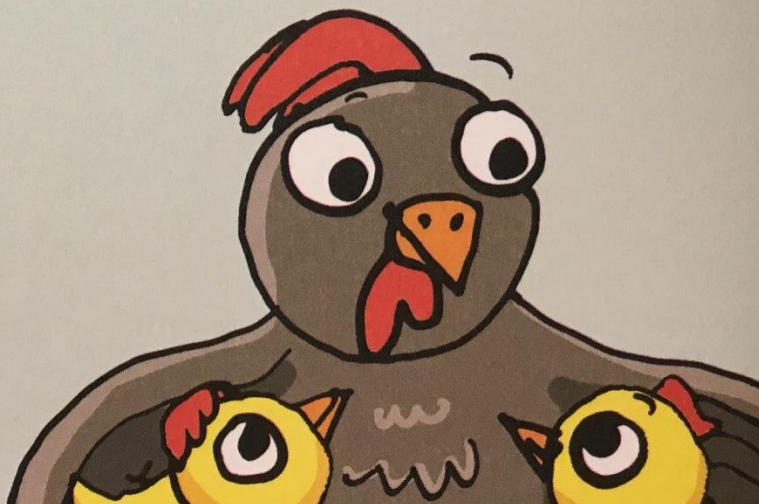
Kuřátko

TÉMA: Velikonoce

Zobáčkem ťuká,
(*dřep, prstem ťukáme do podlahy*)
skořápka praskne,
(*z dřepu do stoje*)
chvíli se načeká,
(*stoj, otáčíme se ze strany na stranu*)
než chmýří zaschne.
(*stoj, otáčíme se ze strany na stranu*)

Máma ho zahřívá,
(*stoj, vytleskáme*)
aby měl sílu,
(*stoj, ukazujeme svaly na ruku*)
pod křídlem hlavičkou
(*stoj, ukazujeme na hlavu*)
vyhledá škvíru.
(*stoj, spojíme ukazováček a palec*)

Krásný to tvoreček,
(*stoj, vytleskáme*)
žlutý jak poupátko,
(*stoj, vytleskáme*)
z vejce se vylíhlo
(*z dřepu do stoje*)
mamince kuřátko.

Pracovní listy

- **Vyzdob si netradiční velikonoční vajíčko** – pojmenuj geometrické tvary a vyzdob jimi celé vajíčko
- **Našemu beránkovi chybí vlna** – krásně mu vlnky zatoč
- **Na jaře vyletí motýl** – vybarvi barevně oba motýli, obtáhni nejdříve cestu prvního motýla 3x a potom nakresli, jak letí druhý motýl
- **Sázení zrní, kytíček**– nejdříve vystříhni po čáře všechny obrázky, seřaď je od sázení semínek až po vyrostlé kytíčky a nalep vedle sebe. Spočítej, kolik obrázků je nalepeno, který je první, druhý, předposlední.....
- **Na osení, kytíčky musí také zapršet** – spočítej, kolik je na obloze mraků, kolik je kytíček, čeho je více, čeho je méně, o kolik je kytíček více, která kytka je vpravo, která je vlevo, co je nahoře, dole. Nakresli déšť – prší rovně dolů, vykresli kytíčky i mrak
- **K jaru patří také sluníčko** – nakresli paprsky. Dívej se pořádně, každé sluníčko je jiné....
- **Na jaře chlapečci hrají kuličky** – do každé jamky nakresli tolik kuliček, jaké je číslo NAD jamkou. Do druhého řádku nakresli nejdříve jamky a do jamek dej tolik kuliček, jaké je číslo POD jamkou.

Při plnění pracovních listů nezapomínejte na správný úchop tužky, pastelky a správné sezení dětí u stolu.